

τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι». (Α΄ Κορινθ. Θ΄ 27), τί πρέπει νὰ κάμῃς σύ, ταλαίπωρε ἁματωλὲ, ὁ μόλις ἤδη ἐγεγνηθεὶς ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς ἁμαρτίας; Χρειάζεται ἀγῶν πολὺς ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν, διὰ νὰ νικήσῃ τὰς διεστραμμένες κλίσεις σου καὶ κακάς σου συνηθείας· καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἔμπειρος Πνευματικὸς διορίζει τὸν κατάλληλον εἰς κάθε ἐξομολογούμενον κανόνα: Προσευχὴν, Νηστείαν, Ἐλεημοσύνην, ἀποχὴν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Μετάληψιν κτλ.

13) Μὴ φαντασθῆς ποτέ σου, ὅτι, *χωρὶς νὰ ἐξομολογηθῆς ὅλας τὰς ἁμαρτίας σου εὐλικρινῶς εἰς τὸν Πνευματικόν*, θὰ λάβῃς τὴν συγχώρησιν ἀπλῶς μὲ μίαν *συγχωρητικὴν εὐχὴν*. Ὅσαοδήποτε «συγχωρητικὰς εὐχὰς» καὶ ἂν διαβάσουν ἐπάνω σου *ὅλοι οἱ Πνευματικοὶ* τοῦ κόσμου εἰς τίποτε δὲν θὰ σὲ ὠφελήσῃ μᾶλλον δὲ καὶ θὰ σοῦ καταλογισθῇ ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια τὸ ὅτι οὕτω καταφρονεῖς τὸ ἀγιώτατον καὶ εὐσπλάγγικώτατον Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Καλλίτερα νὰ μὴν ὑπάγῃς εἰς τὸν Πνευματικόν, ἐὰν δὲν ἔχῃς ἀπόφασιν νὰ ἐξομολογηθῆς, παρὰ νὰ γελᾷς τὸν ἑαυτὸν σου μὲ τὸ «*διάβασμα μιᾶς εὐχῆς*» καὶ νὰ ἐμπαίξῃς τὸν Θεόν, προσθέτων εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἁμαρτίας σου καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀκόμη! Μὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτηδεύτατον τέχνασμα, τὸ ὁποῖον ἐφεῦρεν ὁ Σατανᾶς περιπλέξας εἰς τὴν πανουργοτάτην παγιδά του καὶ Ἱερεῖς καὶ Λαϊκοὺς, κατώρθωσε νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸ σωστικώτατον Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ νὰ ἐξουδενώσῃ ὀλότελα τὸν παντοδύναμον βοήθειάν του, περιπαίζων τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὕβρίζων τὸν Θεόν. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τολμοῦν νὰ γίνωνται συνεργοὶ τοῦ Σατανᾶ καὶ νὰ ἐμπαίξουν τὸν Θεόν.

14) Πρόσεξε μήπως, διὰ εὐκολίαν σου, ζητήσῃς νὰ εὐρῃς τὸν *πλέον ἐπιεικῆ καὶ μαλακὸν Πνευματικόν*, διότι αὐτὸ δὲν εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σου. Οὔτε βέβαια νὰ ζητήσῃς τὸν *αὐστηρότερον καὶ ἀσκητικώτερον*, μήπως ἀπὸ ἀδυναμίαν σου ζημιωθῆς, *ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν μαλακώτερον καὶ ἐπιεικέστερον* μὲ σκοπὸν νὰ μὴ σοῦ διορίσῃ Κανόνα καὶ νὰ μὴ σ' ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Μετάληψιν, ἂν τὸ ἀπαιτῇ ἡ ἀνάγκη διότι μ' αὐτὸ *δολιεύσαι* τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ζημιώνεις τὴν ψυχὴν σου καθ' ὅτι καθὼς λέγει ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος, «ἡ

εὐκολία τῆς συγχωρήσεως ἀφορισμὴν παρέχει εἰς τὸ ἁμαρτάνειν».

15) Τελευταῖον, φρόντιζε νὰ ἐξομολογήσῃς *συχνὰ καὶ, εἰς τὸν αὐτὸν πνευματικόν*, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κατορθώσῃς νὰ ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά σου καὶ νὰ προχωρήσῃς εἰς τὴν πνευματικότητα καὶ τὸν ἔξαγιασμόν σου, ἔχων ὡς *χαλινόν*, καθὼς λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, *τὴν συνεχῆ ἐξομολόγησιν*. «Ψυχὴ, λέγει ὁ Ἅγ. Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, τὴν ἐξαγόρευσιν συλλογιζομένη, ὡς ὑπὸ χαλινοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐμποδίζεται εἰς τὸ νὰ ἁμαρτάνῃ». Ἐὰν δὲν ἠμπορῆς συχνότερα, τοῦλάχιστον μὴ παραλείπῃς νὰ ἐξομολογήσῃς *τέσσαρας φορὰς τὸ ἔτος*, κατὰ τὰς τέσσαρας διορισθείσας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἁγίας Νηστείας. Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν ἐξομολογεῖται οὔτε συχνά, οὔτε τέσσαρας φορὰς τὸν χρόνον, *ἀλλ' οὔτε πᾶν μίαν* διὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα, αὐτὸς θεληματικῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως ἀποκόπτει τὸν ἑαυτὸν του ἀπὸ τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ εἶθε ὁ Θεὸς νὰ τοῦ γείνῃ ἴλεως καὶ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἐξομολόγησιν, διὰ νὰ μὴ ἀποκοπῇ ὀλοτελῶς καὶ ἀπὸ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν!

ΑΝΤΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Η ΕΥΑ

Εἰς ἓνα ὠραῖον ἐξοχικὸν σπητάκι κατοικοῦσε κάποτε ἓνα μικρὸ κοριτσάκι ἀλλὰ πολὺ ἔξυπνο, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο Εὐα.

Τὸ καλοκαίρι ἐπήγαινε τακτικὰ εἰς μίαν θρησκευτικὴν συνάθροισιν ἧτις ἐγίνετο ἐκαὶ πλησίον. Ἐκάθητο εἰς τὸ θρανίον τῆς ἡσυχῆς. ἤκουε μετὰ προσοχῆς τοὺς γλυκοὺς ὕμνους καὶ τοὺς καλοὺς λόγους καὶ τὴν θερμὴν τοῦ διευθύνοντος τὴν συνάθροισιν προσευχὴν καὶ ἡ καρδία τῆς κατενύγετο καὶ διακαῶς ἐπόθει καὶ ἐπεζήτει νὰ γίνῃ εὐσεβὴς ὅσον καὶ ὅπως ὁ Χριστὸς θέλει καὶ παραγγέλλει.

Καὶ ἐν τούτοις ἂν καὶ τοῦτο τὸ ἐπόθει διακαῶς, κατὶ τὴν ἠμποδίεζε, κατὶ τὴν παρέσυρε, καὶ διαρκῶς ἔμενε διστακτικῆ. Ἦσθάνετο ὅτι ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν καρδίαν τῆς εἰς τὸν Χριστόν, ἀλλ' ἀτυχῶς αἱ ἡμέραι ἐπερνοῦσαν καὶ ὄλον τὸ καλοκαίρι ἐπέρασε καὶ ἀκόμη δὲν τὸ κατώρθωσε.

Ἐπέστρεψε τὸ φθινόπωρον εἰς τὸν οἶκόν τῆς ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐνεθυμεῖτο τὰ καλὰ λόγια τοῦ κηρύγματος ἀλλ' ὄχι τόσον συχνά. Ἐπὶ τέλους τὴν ἐπλησίασεν ἡ παλαιὰ τῆς πατέρα καὶ ὄλιγον κατ' ὄλιγον ἐλησμόνησε τὰς θρησκευτικὰς ἐντυπώσεις καὶ τοὺς λόγους καὶ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Χριστοῦ.

Τῶν Χριστουγέννων τὴν παραμονὴν ἔρριψε χιόνι ἀρκετὸ καὶ ἀπὸ πρῶτ' ἡ Εὐα ἐζήτησε τὴν ἀδειαν τῆς μητρὸς τῆς νὰ ἐπισκεφθῇ μίαν ἀσθενοῦσαν φίλην τῆς.

Ἡ ἄβεια ἐδόθη καὶ ἐξεκίνησε νὰ υπάγῃ. Καθ' ὅδον ἐθαύμαζε τὴν λευκότητα τῆς χιόνας, ἀλλ' ἐν τῷ θαυμασμῷ τῆς τούτου ἐνεθυμήθη ὅπου κάπου εἶχε ἀκούσει τὴν φράσιν **λευκότερος τῆς χιόνας**. Καὶ πράγματι τὴν εἶχεν ἀκούσει εἰς τὸ κέντρον τῷ θρησκευτικῶν τῷ καλοκαίρι. Καὶ πάλιν ἀναγεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ τῆς ἡ καλῆ ἐντύπωσις τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ ἡ ἐπιθυμία ν' ἀναγεννηθῇ καὶ αὐτὴ ἐν Χριστῷ καὶ νὰ καταστῇ **λευκότερα χιόνας**. Ἐνεθυμήθη διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου λευκαίνει τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν καὶ ἄπειρα ἄλλα σχετικὰ ἀπὸ τὰς καλοκαιρινῶν θρησκευτικῶν συναθροίσεις. Μηχανικῶς ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς, ἠρώτησε μηχανικῶς ἀπὸ τὴν πόρτα περὶ τῆς οὐραίας τῆς φιλῆς τῆς καὶ ὁ νοῦς τῆς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἦτο προσηλωμένος εἰς τὸ πῶς καὶ ἐκείνη διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀρνίου θὰ ἐγίνετο **λευκότερα χιόνας**. Καὶ εἰς τὸ μάθημά τῆς ἦτο ἀφηρημένη καὶ διαρκῶς τὴν ἀνησύχει τὸ **λευκότερον χιόνας**. Ἡ διδασκάλισσα τὸ ἀντελήφθη καὶ τὴν ἠρώτησε τί συμβαίνει. Ἡ μικρὰ Εὔα τὸ ἐξεμυστηρέυθη καὶ τότε ἡ εὐσεβὴς διδασκάλισσα τῆς ἔδωκε θάρρος εἰς τὰς σκέψεις τῆς, τὴν ἐνεψύχωσε τῆς εἶπε ὅτι ἐφ' ὅσον ζῆ τις δὲν εἶναι ἀργὰ καὶ ὁ Θεὸς πάντοτε ἔστω καὶ ἀργὰ δέχεται τοὺς μετανοοῦντας.

Τόσον πολὺ κατενῆγει ἀπὸ τὴν ἐπίκαιρον τῆς διδασκαλίσης τῆς παρότρυνον, ὥστε ἔσπευσεν εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ τὴν ἐπομένην ἐκοινωνήσε καὶ τέλος ἔμενε διαρκῶς ἠνωμένη ἐν Χριστῷ.

Ἴδου ἀγαπητὰ μου παιδιὰ πῶς ἡ **λευκότης τῆς χιόνας** ἐπέφερε περισσότερον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τόσα κηρύγματα.

Πῶς ὁ Θεὸς μᾶς καλεῖ διὰ διαφορῶν μέσων! Τὸ βλέπετε μικρὰ μου παιδιὰ; Μὴ ἀφίνωμεν λοιπὸν τὰς περιστάσεις ποῦ μᾶς δίδονται νὰ παρέρχωνται ἀνεκμετάλλευτοι.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

60 Ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 60.

Εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ὁρθ. Χρ. Ἐνώσεως τῶν Νέων Πατρῶν ὅπου εἶναι καὶ τὰ Γραφεῖα τοῦ Περιηδικῶ μᾶς, 60 Γεροκωστοπούλου 60, λειτουργεῖ ἀπὸ τινος καὶ Βιβλιοπωλείον καὶ Χαρτοπωλείον τῆς Ἐνώσεως. Ἐκτελεῖ παντὸς εἴδους παραγγελίας διὰ θρησκευτικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία δι' εἰκόνας, Κάρτας κλπ. εἶδη χριστιανικοῦ περιεχομένου ὅχι μόνον διὰ τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας εἰς τιμὰς ἀσυνηγανίστους. Πωλεῖ καὶ τὸ περιοδικὸν κατὰ φυλλάδια καὶ λαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν σχετικὴν μὲ τὸν Σύλλογον καὶ τὸ περιοδικόν. Ἐκτελεῖ τυπογραφικὰς παραγγελίας, δίνει βιβλία καὶ πωλεῖ καὶ σχολικὰ βιβλία.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλείον τῆς Ὁρθ. Χρ. Ἐνώσεως Νέων Πατρῶν τὸ βιβλίον τοῦ ἁγίου Συλλόγου «Ἡ Π α ρ ἄ κ λ η σ ι ς τ ῶ ν Ἀ γ. Ἀ ν α ρ γ ῶ ρ ο ν». Περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν εὐχαιρητικὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἡ παράκλησις αὐτῆ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πόλιν μᾶς ἥτις τόσον πολὺ ὡς πολλὰ ἄλλοις ἀπέδειξε τιμὰ καὶ γεραίρει τοὺς Ἁγίους Ἀναρ-

ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΝΤΡΥΦΘΗ

Α'.

Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἐπορεύθη, εἰς ἀσεβῶν συμβούλια, κατὰ τεκταινομένων, οὐδὲ τὸ βῆμ' ἀνέκοψεν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου, διὰ νὰ περιεργασθῇ τὴν φαύλην ἁμαρτίαν, οὐδ' ἐπὶ μολυσματικῆς καθέδρας λυμεῶνων, ἀνήλθεν, ὅπως ἀσεβῶς τὰ θεῖα περιπαῖξῃ, ἀλλ' εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τὸν πόθον ὄλον [ἔχει, καὶ ἐν αὐτῷ νυχθημερὸν κατατρυφᾷ ὁ νοῦς του, τὸ τοῦ Κυρίου θέλημα σπουδάζων ἀκορέστως. Ὑψιλόκομον, βαθύρριζον εἶν' ὁ τοιοῦτος δένδρον, ὅπερ παρὰ τὰς αὐλακὰς ὑψοῦται τῶν [ὑδάτων, καὶ ἴσταιται ἀλύγιτος καὶ τρέφεται πλουσίως καὶ εἰς τὸν πρέποντα καιρὸν καρποὺς ἀφθόνους [δίδει, καὶ μὲ τὰ φύλλ' αἰδιθαλῆ κατάκοσμον προβάλλει. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ φυσᾷ ἐπὶ τοῦ πλοίου, διὰ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς καὶ τὸ κατευοδώνει.

Β'.

Συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς κακοὺς τὸ ἴδιον; Ἄ, ὄχι! Ὅχι!..... Αὐτοὶ ἀρριζῶται, ἀστήριχτο, καὶ [κοῦφοι, καὶ ἐνδοθεν κατάκενον ἔχοντες τὴν ψυχὴν των, τῆς κακεῖσε φέρονται ἀπηδαιλουχῆτως, ὡς χνοῦς, ὃν ἄνεμος σφοδρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ρι- [πτάζει.

Πλὴν δι' αὐτὸ κ' ἡ φοβερὰ στιγμή ὅταν σημάνῃ τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἀνίκαν' οἱ τοιοῦτοι θὰ φωραθοῦν ἔν' ἀναστοῦν καὶ ἀντιμετωπίσουν μὲ θαρραλέον συνειδὸς τὸν Ὑψηλὸν Κρι- [τὴν των, οὐδὲ θὰ συμμετάσχωσι τοῦ κύκλου τῶν Ἁγίων. Διότι παρακολουθεῖ τὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου μ' ἐνδιαφέρον πατρικὸν τὸν δρόμον τῶν δι- [καίων, ὡσεὶ γνωστοὶ καὶ φίλοι Του κ' οἰκειακοὶ Του [ἦσαν, ἐνῶ εἰς τὴν ἀπώλειαν οἱ ἀσεβεῖς βαδίζον καὶ τελικὸν κατάντημα θὰ ἔχωσι τὸν Ἄδην. κ.

γύρους. Ὁ Σύλλογός μας θέλον νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὴν πόλιν μᾶς ὡς καὶ πάντα πιστὸν ἐξέδωκε τὸ ἄνω τεῦχος καὶ τὸ πωλεῖ πρὸς ὄφελος τῆς φιλανθρωπικῆς τοῦ Συλλόγου ὁμάδος ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς ὀρ. 1,20.